

καρίνα

Πέμπτη, 15 Μαρτίου 2012

6:19 μμ

Σημασία

καρίνα κ. καρένα (η) (χωρ. γεν. πληθ.) το κατώτατο μέρος του σκελετού πλοίου ή βάρκας
Σημαίνει την τρόπιδα και κατά συνεκδοχήν (εκ του μέρους το όλον) τη γάστρα του πλοίου

Εγκυκλοπαιδικά

Πάνω στην καρίνα (τρόπιδα) αρμόζονται τα [στραβόξυλα](#).

Η καρίνα απαιτείται να είναι ανθεκτική γιατί κατά το άραγμα κτυπάει πάνω στα χαλίκια της ακτής.

Ετυμολογία

Αντιδάν., μεσν. < λατ. carina «κέλυφος» < μγν. καρύινος «αυτος που μοιάζει με καρυδότσουφλο» < αρχ. κάρυον (βλ.λ.).^{171.842 [842]}

Ισως ομως η καρενα να μην πηρε το ονομα απο το καρύδι αλλα απο την καρυδια αρχ. καρυά και το εξ αυτης επιθετο το καρυϊνη (καρυδένια) που σημαίνει από ξύλο καρυδιάς (καρυά). Και αλλου πχ. στο σύσπαστο χρησιμοποιούσαν το ξύλο καρυδιάς λόγω της αντοχής του.

Ουσιαστικο carina δεν υπαρχει στα λατινικα. Υπαρχει το ρημα , carino, αορ. carinavi, μετ carinatum.

Η καρυδιά επειδη ειναι ψηλό δεντρο μπορουσε να προμηθευσει τα καρναγια με μονοκοματα, μακρυα ξυλα κατάλληλα για να γίνουν καρίνες.

Σχολιο: Δεν γραφεται με υ-ψιλόν ως λέξις προερχομένη εκ του κάρυον αλλά μέσω του Λατινικου carina . Το λατινικο αλφάβητο σπανιως χρησιμοποιει το υ-ψιλόν. (ηταν Ελληνικό copyright © γ-grecum)

καρυινος (κατά τα: πέτρινη, ξύλινη, μαρμάρινη κλπ) είναι αυτος που είναι κατασκευασμενος από την καρυδιά. Αυτος που μοιάζει με καρύδι θα πρ'επει να λεγεται καρυοειδης (πβλ. νεφροειδής, θεοειδής, κερατοειδής ενδεχομενωσ και καρυόσχημος κατά το καρδιοσχημος) (Ονομαστοί οι αρσαναδες, καρναγια του Αγιου Ορους και οι Καρυές τοπωνύμιο της πρωτευουσας).

Συνώνυμα

Η αρχ. τρόπις ^{171.842 [842]}

γάστρα

από το αρχ γαστήρ= κοιλιά, λόγω ομοιότητας.

πλευούσα

Απόδοση στη δημοτική της μετοχής του πλέω : πλεύουσα [πλευρα=μερος].

- Σχολιο : Το Ναυτικον Ονοματολογιον ^{9339.1 [12]} γραφει στο λήμμα **γάστρα**, carène, πλευούσα, careen και παρακάτω στο λήμμα τρόπις, la quille, η καρένα, keel

Ξενογλωσσα

Ιταλικά : carena (prf. καρένα)

- **carena**

[ca-rè-na] (η)

- 1 mar. Parte dello scafo che resta sotto la linea di galleggiamento
- Το μέρος του σκαφους που βρίσκεται κάτω από την ίσαλο γραμμή.

Από το καρένα carena> carenaggio> το καρνάγιο
Αγγλικά : κεελ

Carena

La parte immersa della nave, che si estende dalla chiglia alla linea di galleggiamento a pieno carico. Anche opera viva, in opposizione a opera morta, ossia la parte dello scafo che emerge.

carèna port. *querèna*, *crena*: dal lat. CARINA che vale pure *guscio di noce* e sembra affine al gr. KÀR-YON *noce*, al sscr. KÀR-AKAS *noce di cocco*, KAR-AÑKAS *guscio di noce di cocco e cranio*, KHAR-AS *duro, ruvido*, dalla rad. KAR o CAR *esser duro* (cfr. *Cerro, Corno, Quercia*): a lettera il *guscio, l'alvo della nave*.
Tutta la parte inferiore del naviglio che sta immersa, ossia l'opera viva del bastimento, che va dalla chiglia alla linea d'acqua.
Deriv. *Carenàre; Carenàggio*.

chiglia

Το πρώτο και πιο σημαντικό στοιχείο του σκελετού του πλοίου: η ευθεία κατασκευή, που διατρέχει από την πρύμνη στην πλώρη, και είναι το κεντρικό κάτω μέρος της γάστρας, το μέρος που ακουμπά στις ακτές, ότι τα κομμάτια που αποτελούν τους σκελετούς από τους γοφούς. Για το σκοπό του, αλλά και για την εμφάνισή της, μπορεί να ειπωθεί ότι η καρίνα είναι η ραχοκοκαλιά του πλοίου. Είναι ένα κομμάτι σε μικρές βάρκες κατασκευασμένα από διάφορα μέρη μαζί, σε μεγάλες βάρκες. Pasted from <<http://www.sullacrestadellonda.it/terminologia/cterminolindex.htm>>

Elemento a sviluppo longitudinale sul quale si innestano le strutture trasversali di un'imbarcazione
Στοιχείο με διαμήκη ανάπτυξη, στο οποίο προσαρμζονται τα εγκάρσια δοκάρια του πλοίου

chiglia fr. *quille*; sp. *quilla*; port. *quilha*: dal germanico: a. a. ted. CHIOL, mod. KIEL, ant. scand. KIÖLR, sved. KAEL, KIL, ingl. KEEL *grossa nave*, che il Duden confronta col gr. GAÛLOS *nave da carico* (e propr. *vaso*). — Il legno lungo e diritto, che forma la base e il fondamento di tutto il carcame ed ossatura della nave e ne è come la spina dorsale.

Screen clipping taken: 24/5/2012 5:40 πμ

chiglia: από το Γαλ. *quille*; sp. *quilla*; port. *Quilha* από το Αρχ. Γερμανικό CHIOL, Συγχρ. KIEL, Αρχαίο Σκανδιναβικό KIÖLR, Σουηδικό. KAEL, KIL, Αγγλικό. KIEL μεγάλο πλοίο, που το Duden

Συγκρίνει με το Ελληνικό **Γαυλός**, φορτηγό πλοίο και κυριολεκτικά δοχείο (*vaso*). — Το μακρύ και ίσιο ξύλο που διαμορφώνει τη βάση του σκελετού του πλοίου παρομοία με την σπονδυλική στήλη.

Σχετίζεται άραγε με την καρίνα;

κάρηνον [α^], τό, Δωρικό. κάρανον A.Ch.396 (Λυρ.), Mosch.1.12 (Ion. A. “κάρηνον” 2.87); in derivs. the α_ prevails: (βλ. κάρη A):—κεφαλή, συνηθως στον πληθυντικό κάρηνα. (και πάντα στον Όμηρο), ἀνδρῶν κάρηνα, περιφραση αντι ἄνδρες, Il.11.500; νεκῶν ἀμενηνά κ. Od.10.521, etc.; βοῶν ἴφθιμα κ. Il.23.260; ἵππων ξανθὰ κ. 9.407: μεταφορικῶς κορυφογραμμῆς βουνων, Οὐλύμποιο κ. 1.44, κλπ.; Επι πόλεων, “πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα” 2.117, 9.24; Μυκάλης αἰπεινὰ κάρηνα. 2.869: στο πληθυντικο ακομα και αν αφορά ένα προσωπο, “κάρηνα . . Μελανίππου σπάσας” E.Fr.537: sg. in h.Hom.8.12, 28.8, Mosch.II. cc., Coluth.264, Anacreont. 1.11.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
735οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός:
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Pasted from <<http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus:abo:tlg,0012,001:2:735&lang=original>>